

INFORMAČNÍ LISTY

ÚNOR

2000/1

Vychází 7x do roka pro členy SAM 95 zdarma.

President: **Radoslav ČÍŽEK**,
Žilinská 160, 273 01 K.Žehrovice
Zástupce: **Zdeněk ANDRÝSEK**,
Ludmilina 3, 180 00 Praha 8
Pokladník: **Vladimír HORÁK**,
K Cihelné 432, 273 01 K.Žehrovice
Předseda
sport. komise: **JUDr. Zdeněk SLAPNÍČKA**,
Na Sádce 193, Praha 4, 149 00
Redakce IL.: **Radoslav ČÍŽEK**

Slovo úvodní

Z vůle výboru a členského hlasování jsem byl učiněn prezidentem SAMu 95 pro funkční období 2000 až 2001. To potom, když s Jirkou Balejem, dosavadním mužem na trůně totiž už nebyla řeč, aby dále sloužil po těch 7 letech křížové cesty. I přes původní výběr 24 mužů se ukázalo, že i přes zvolení nebyla na funkci žádná tláčenice, někteří lidé, kterým jste dali svým hlasem důvěru, nakonec s lehkým srdcem vzdali. A tak došlo až na Jardu Macháčka, který sice dostal hlasů méně, ale o to více je ochoten něco pro věci dělat. Dát dohromady těch 7 lidí do výboru nebylo snadné. Mimo původního záměru byl kooptován JUDr. Zdeněk Slapnicka, jistě k dobru věci. Pokladníku VI. Horákovi byla nabídnuta další péče o SAMácký poklad. Přijal bez odmluvy. Jirka Balej byl ochoten pracovat jako člen Sportovní komise, Zdeněk Slapnickovi k ruce. Jedním dechem také přislíbil, že i pro čas budoucí zůstane být stále jen dvěma prsty ve funkci vrchního přepisovače mých slohových cvičení.

Přesto se dovidám, že volby byly "zmanipulované". Je to slovo ošklivé a pátral jsem po jeho původu. Hádám na televizi. tam se takto mluví kolem voleb v různých afrických křovinách. Ale když jsem se zamyslel, musel jsem těmto kritikům dát za pravdu:

a) Volila jen polovina členů. Kdyby volila i ta druhá polovina, mohli být zvoleni do výboru úplně jiní členové a ty naše hrátky postavit na hlavu. Chyba byla, že voliči možná všechny kandidáty dobře neznali, ale kdo za uplynulá léta prošel pár soutěží či dobře četl IL věděl o koho jde.

b) Výsledek byl skutečně zmanipulován vlastní volbou. Mnozí se bláhově domnívali, že zvolení ponese prapor SAMu 95 „k dalším úspěchům a vítězstvím“, ale pravda je jiná, veslo z části musejí převzít jiní a pořádně zabrat.

Dík za názory na pravidla. Byly bohaté a značně různorodé. Sumárně kolik lidí tolik názorů. Na to ale máte nárok. Vždy ale půjde o to, kdo to zajistí v praxi. To, co se nakonec rozhodlo nemusí vyjít k úplné spokojenosti. Máte ale stále právo obracet se na sportovní komisi se svými návrhy. Nikdy ale nezapomeňte rozumně zdůvodnit jak to dělat líp a proč to dosavadní nevyhovuje. Ne že bychom toužili po dalších změnách, ale cílem jsou dobrá a ne moc složitá pravidla. Takové návrhy se ale nebudou projednávat na Sněmu, od toho je tu Sportovní komise a výbor, aby věci zodpovědně zvážil, projednal a rozhodl. Není to věc nějakého referenda. Výbor SAMu 95 se vám, členům bude pravidelně hlásit s výsledky své práce co projednal a jak rozhodl. Práce bude dost a jsou úseky kde je potřeba zamést.

Pokud by se ještě ozývalo neopodstatněné skřehotání o zmanipulování těchto voleb, jsou až do konce února 2000 podklady k možné kontrole pro každého člena klubu k dispozici. Potom je v rámci jarního úklidu musím dát do kotle. Tak si pospěšte.

Radoslav Čížek prezident klubu

Dříve než....

Držíte v ruce již padesáté číslo IL. Nechci to zvellčovat, ale přece jen se sluší připomenout že za těch něco více než 7 let je to složka o 304 stranách formátu A4, které bylo nutné zaplnit fotografiemi, výkresy ať již zvlášť pro tento účel namalovaných, či převzatých z jiných časopisů a nějakým tím povídáním o tom, co bylo v tomto roce, před deseti či padesáti roky.

Dříve, než u vás doma zazvoní vaše „poštovní listonoška“, aby vám donesla tu známou podlouhlou obálku musí se stát moc věcí. Nejprve je třeba rozhodnout o základní koncepci nového čísla, jaký bude hlavní plánec, jaký doplňující, jaký bude hlavní text. Můj koncept článků, pokud to stačím přepsaný na stroji což je moje vrcholná mechanizace, předám Jirkovi Balejovi který vše přepíše do počítače. A já mu ztěžuji práci tím že ne všechny texty potřebuji jen v základní šíři, ale i užší nebo širší. Po vytištění textů získám základní stavební kameny ze kterých skládám matrice stránek. Zde musí ještě zapracovat nůžky. Tu odstříhnout přebytečné z fotek, někde o nějaký ten milimetr srazit text. Než dojde k tomuto semifinále musím samozřejmě nakreslit plánek na stranu 3. Bokem již piší adresy na obálky, razítkuji odesílatele a pro cizinu nalepím „par avion“. To tak musí být, i na Slovensko. Někdy se i trochu zamyslím nad vidinou, že mně ty adresy někdo natiskne.

Přijede Jirka a odveze si matrice, někdy to nějakým nápisem dokompletuje. Za krátký čas se objeví znovu a doveze tři štůsky jednotlivých listů. To je pro mne startérův výstřel, vrhnu se na překládání listů a zalepení do obálek. Ještě je třeba olízat příslušný počet známek a nalepit je. Tímto číslem to bude již za 5,40 Kč, ale to ještě uneseme. Tím to nekončí. Všechny odesílky je nutno zapsat, zvlášť tuzemsko, zvlášť zahraničí. Je to podklad pro vyúčtování, které dělá přes 800 Kč za číslo.

Během dvou dnů (jeden den na to nestačí) donesu ve dvou taškách obálky na poštu. Pro naši venkovskou poštu je to sice závar, ale děvčata to vždycky v pohodě zvládnou. Často příběhnu na poslední chvíli, těsně před tím, než je po třetí hodině zavázán poštovní pytel. Milým zjištěním zůstává, že dostanete mnozí IL ihned druhý den.

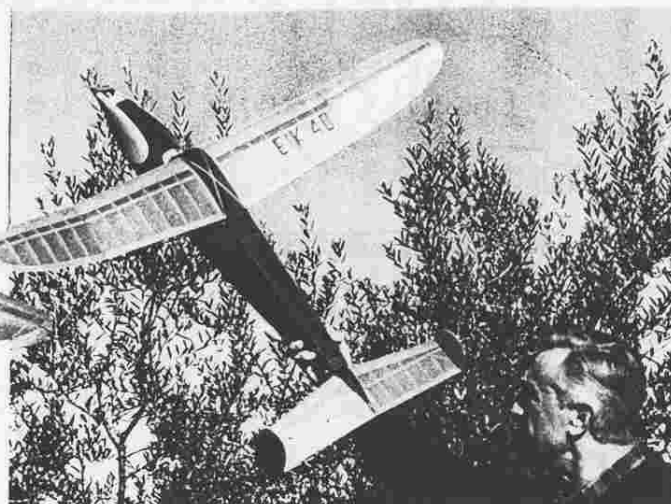
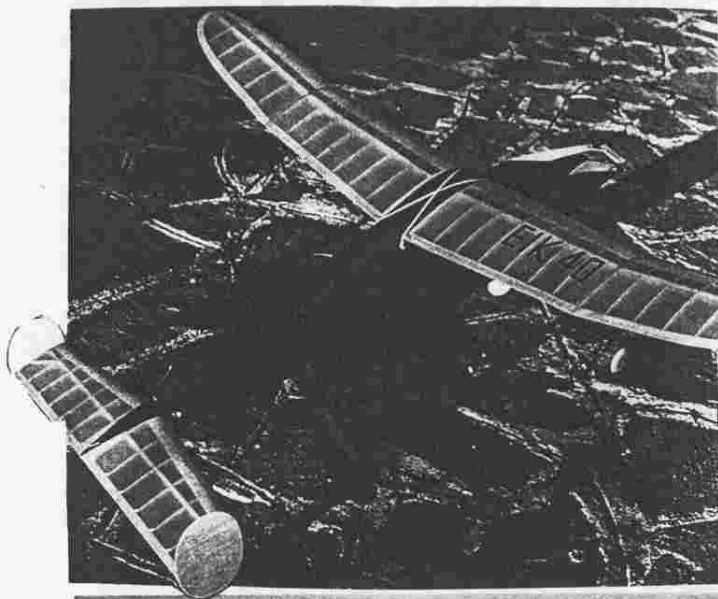
Ale řetěz se nepřetrhne. V době, kdy listujete v novém výtisku IL, musím mít již rozpracované další číslo. Jinak by se to těžko stačilo. Vyhledávám z již tolikrát převracených zásob co lze ještě použít. Odtrhávám trosky bývalého modelářského alba fotku za fotkou, dnes již bez litostí, protože to plní svůj účel: fotky uvidí víc modelářů. Vybirám s hlediska limitního roku 1954 a dřívějších, ale nemohu přejít sestavu fotek na stránku. Nesmím nedopatřením navodit situaci, jak mně zaskočila str. 5 IL 49. Krásná barevná fotka bratří Placků a neméně pěkná černobílá fotka z Vrchlabí. Nějak se zbláznila kopírka, neotiskla 6 listů na str. 5 a já je pro kompletaci nutně potřeboval. Tak jsme je na obci pracně dotiskli. Nastal paradox: aby měli Plackové vůbec čitelné obličej, šli jsme s osvětlem dolů. Ale to už z té vrchlabské fotky zmizely za překrásné krkonošské kumuly. Kdyby tato situace nebyla obecně závažná, nerozváděl bych ji.

Vějíř možností se tenčí, je to logické. Paběrkuje se z toho co je, co se dochovalo. Tehdy jsme moc nevěděli, jak moc by byly fotky z dřívějších let dnes potřebné. Malinko si jej zase rozevřeme prokluzem školních, sportovních a starých RC z počátku této éry za rok 1954, ale přeci jen se to jednou vyčerpá. Proto každý použitelný příspěvek bude vítán. Také se pokusím získat nějaké příspěvky z cizích zemí. To ovlivní situaci, jak dlouho vydržíme.

Tedy: „dříve než“ se vám nebude zdát to, či ono, zamyslete se nad tím, jak to napravit - a také čím jste přispěli, aby to bylo lepší.

Editor (čili vydavatel) Rad. Čížek

K oficiálnímu sportovnímu kalendáři SAM 95 hlásí navíc MODELKLUB Lipence z Prahy 5 ještě 6 dalších soutěží ATOM a CLASSIC CUPu. Budou v těchto termínech: 12.3., 23.4., 21.5., 20.8., 10.9. a 1.10. 2000
Veškeré informace k těmto soutěžím podá jejich ředitel: Miroslav Macků, ke splávku 157, Praha 5 155 31
Tel. 02/90007868 (večer)

Sotvaže jsme rozeslali IL 49, přišly z Říma od našeho dopisovatele Mario Perrone fotky modelu EIK 40 - DARDO. Model postavil v roce 1999 Antonio de Nicola.

Tri statní Moraváci, zleva Palkovský Jun. se Špulákovou ANDROMEDOU, pokladník SAMu 78 Vitek Lacina se SLUKOU a Štraka se SUPER NEPTUNEM. Snímek je z přeboru SAM 78 v Bohuňovicích v r. 1999.

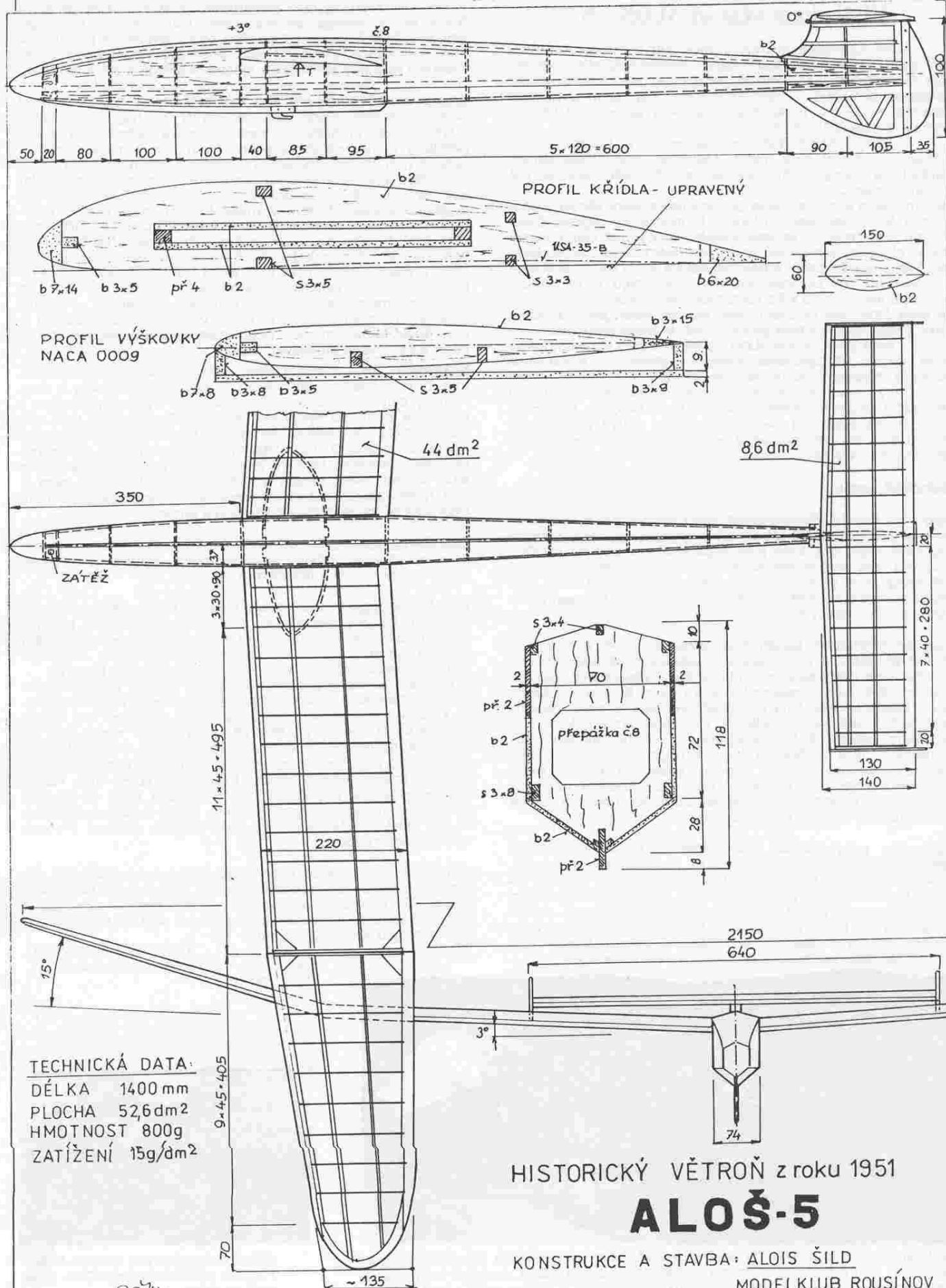
Licio Fanfani z italské Florencie postavil před několika lety původní Wakefield Boba Coplanda z Velké Británie z r. 1938 - se vším, co k němu patří: tlustý trup, dvoukoly podvozek a volnoběžnou vrtuli.

Pierre Pailhe, člen SAM 95 s 20let starou replikou Wakefielda od Jacquese Morriseta z roku 1950. Original letal na MS 1987 v Thours.

Jako pozdrav do roku 2000 posílá všem členům SAM 95 A. B. Abell z daleké Austrálie fotku svého motorového dolnoplošníku „Peacemaker“. Všimněte si šňůrky na levém boku trupu. Jde od časovače k uvolnění kormidel pro D/T. Kormidla vyklopi pomocná guma jdoucí od trupu ke směrovce.

TECHNICKÁ DATA:
 DÉLKA 1400 mm
 PLOCHA 52,6 dm²
 HMOTNOST 800 g
 ZATÍŽENÍ 15 g/dm²

HISTORICKÝ VĚTROŇ z roku 1951

ALOŠ-5

KONSTRUKCE A STAVBA: ALOIS ŠILD

MODELKLUB ROUSÍNŮV

KRESLIL: *20/200* 1/2000

Historický větroň ALOŠ - 5

Do kalendáře soutěží v roce 1951 zařadil Aeroklub Brno na 21. října celostátní soutěž „Medlánecký svah - Velká cena Československa“. Jelikož jsem chtěl jet na tuto soutěž obhajovat prvenství z minulého roku, kdy jsem zvítězil s větroňem ALOŠ - 2, postavil jsem si nový univerzální větroň, který jsem nazval ALOŠ - 5.

Tento větroň byl můj poslední z kategorie tzv. Širchanů, neboť v roce 1952 došlo ke změně stavebních pravidel na kategorii A2, ale to je již další kapitola mé konstruktérské činnosti.

Záměrně jsem uvedl, že jsem postavil univerzální větroň, neboť se opět létaly dvě úlohy. Úloha č.1, nalétat co nejvíce času. Úloha č.2, ulétnout co největší vzdálenost v přímé linii. Postavit model, aby létal dobře obě úlohy bylo dost obtížné, proto jsem volil zlatou střední cestu a postavil větroň něco mezi svahovým a termickým což se mně vyplatilo. Neobhájil jsem tenkrát prvenství, ale 6. místo z 52 soutěžících nebylo tak špatné. Od roku 1920 žila ve Vídni moje teta od které jsem dostával balzu, proto ALOŠ - 5 byla již moje třetí balzová konstrukce.

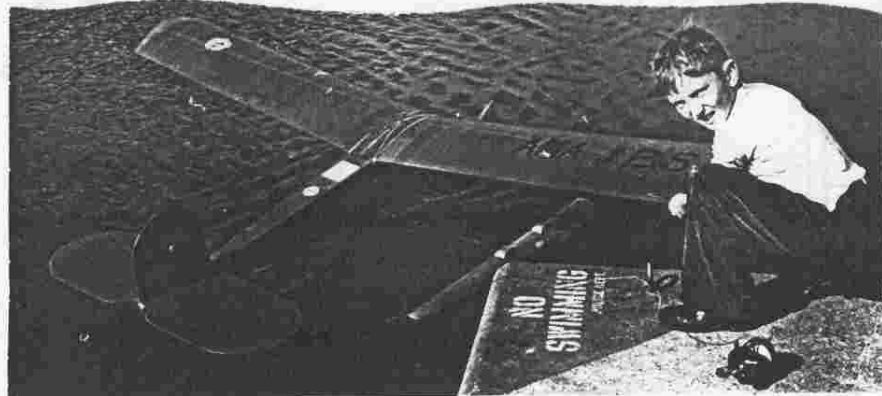
Když jsem větroň ALOŠ - 5 kreslil létaly v našem klubu velmi dobře tři upravené větrone „Moravan“ konstrukce Ladislava Neuberta. S upraveným Moravem, který nazval „Punta“ drží dokonce člen našeho klubu Miloslav Navrátil od roku 1950 československý výškový rekord 1452 m. Pro velmi dobré letové vlastnosti jsem z Moravana použil profiláž. Na křídlo USA - 35 - B (upravený, s rovnou spodní stranou) na výškovku NACA 0009.

Technický popis

Trup - při kreslení bokorysného tvaru jsem chtěl zkusit něco nového, protože mně hoši v klubu vytýkali, že moje větrone mají stále stejný trup a tak mně napadlo abych trup od ALOŠE - 4 obrátil, Míc světoborného, ale vznikl tak celkem úhledný delfinovitý tvar, proto mu hoši také dali název „Delfin“, ale neujal se, neboť tenkrát již létal Delfin Radka Čížka uveřejněný v Leteckém modeláři 6/1950.

Trup byl příhradové konstrukce, přepážky č. 6 a 7 byly z letecké překližky 2 mm, ostatní z gabonové překližky stejné síly. Podélníky byly smrkové, hlavní 3x8, ostatní 3x4. Hlavice byla zaprofilována z topolového dřeva za ní byla schránka na zátež. Přístávací lyže byla z letecké překližky 2 mm. Výsuvný jazyk byl z letecké překližky 4 mm uprostřed dělený a v patřičném vzepětí 3° byl začepován a dobře zalepen mezi přepážky č. 6 a 7. Boky a spodek trupu byly až za křídlo vylepeny balzou 2 mm. Aby se balza na bocích trupu nepromačkávala, byly na boky trupu pod křídlem nalepeny bočnice z let. překližky 2 mm. Konec trupu mezi horní a spodní směrovkou byl vylepen balzou 2 mm.

Směrovka - pohyblivá část byla ze slabého hliníkového plechu nalepená a upevněná malými nýtky na kolmou lištu z let. překližky 2 mm a po zhotovení mimo trup byla vlepena na konec trupu mezi dva hlavní podélníky. Obvodová část spodní svislé plochy byla vyřezána z gabonové překližky 2 mm, vnitřní výtluhy byly z balzových listů 2x5. Spodní část směrovky byla slepena na rovné desce a po polepení balzou 1 mm byla vlepena do dvou posledních přepážek a na kolmou lištu.

Volně létající „vodník“ ELEPHANT postavil v USA v červnu 1946 Bob Scheid. Model měl rozpětí 2700 mm a měl motor Molnar. U modelu sedí syn David. Jasně si mohl přečíst „No swimming“. Jinak je na tom ELEPHANT. Jednak je k nápisu zády - a stejně číst neumí. Blíží data nejsou známa.

Horní část směrovky byla konstrukčně se symetrickým profilem NACA 0012, stavěla se též mimo trup. Střední lišty byly smrkové 3x3. Náběžná lišta a lože byly z gabonové překližky 2 mm. Žebra byla z balzy 3 mm, odtoková lišta z balzy 12x8. Náběžná lišta byla mezi žebry vylepena balzou a zaprofilována.

Křídlo - s mírným šípem 3° a vzepětím do W bylo uprostřed dělené. Poloviny křídla se upevňovaly na trup na výsuvné jazyky a let. překližky 4 mm. Středová žebra byla z let. překližky 2 mm, ostatní z balzy 2 mm jen v místě lomení z balzy 3 mm. Hlavní nosníky byly smrkové dva nad sebou 3x5 a po celém rozpětí zpevněné stojinami z balzy 2 mm. Zadní nosníky též dva nad sebou byly smrkové 3x3 též zpevněné stojinami z balzy 2 mm. V místě lomení byly výklíčky z let. překližky 3 mm, které zajišťovaly lomení ucha 15°. Odtoková lišta byla z balzy 6x20 zabroušená do úkosu. Náběžná lišta byla zaprofilována z balzy 7x14 za kterou byla balzová lišta 3x5. V místě lomení byla náběžná i odtoková lišta zpevněna trojúhelníkovými výklíčky z gabonové překližky 2 mm. Ze stejného materiálu byly i koncové obloučky. Pouzdro výsuvného jazyku bylo mezi žebry vylepeno tvrdou balzou 2 mm. Střed křídla byl mezi překližkovými žebry vylepen zbytky balzy a zabroušen do úrovně žeber.

Výškovka - byla rovná s nalepenými směrovkami z balzy 2 mm. Koncová žebra byla z balzy 3 mm, ostatní z balzy 2 mm. Nosníky byly smrkové 3x5. Náběžná lišta byla zaprofilována z balzy 7x8 za kterou byla balzová lišta 3x5. Odtoková lišta byla z balzy 3x15 zabroušená do úkosu. Střední žebra byla shora vylepena balzou 2 mm. Na spodní stranu bylo uprostřed výškovky nalepeno balzové lože, spodní úložná deska byla z balzy 2 mm, boky, přední a zadní kolmé lišty byly z balzy 3 mm. Krajní dvě žebra byla vylepena oboustranně balzou 2 mm. Výškovka se upevňovala na směrovku gumou.

Povrchová úprava - celý model byl i přes balzový potah potažen tlustým bílým pergamenovým papírem a dobře vy lakován bezbarvým nitrolakem.

Všeobecná část - model byl tenkrát lepen dvousložkovým lepidlem UMACOL tvrdnoucím za studena (dodnes se používá při výrobě nábytku). Jelikož UMACOL je po zaschnutí velmi tvrdý až křehký, musí se do něj přidávat pro zvláčnění technická mouka. Množství se musí odzkoušet (asi 10-20%). V popise uvádím gabonovou překližku (gabon je druh velmi lehké mahagonové dýhy), asi na úrovni dnešní Vavy. Překližku si z této dýhy slepuji od roku 1950 dodnes. Na lepení používám již zmíněný UMACOL hustý jako med, aby se neprosákl dýhou. Překližku slepuji mezi dvěma dřevotřískovými deskami 20 mm, které stahují stolařskými svěrkami. Na jedno zatažení mám 3 kusy překližky formátu 350x250 mm. Pozor! Aby se překližka nepřilepila na dřevotřísku musí se proložit před stažením papírem (stačí noviny). Takto vyrobená překližka se ale dost kroutí, proto se musí nechat alespoň 14 dnů zatížená než vyschne.

Větroň ALOŠ - 5 létal s padáčkovým determalizátorem. Po svahové soutěži jsem model opatřil startovacím háčkem z duralu 1,5 mm a do konce roku 1952 jsem s ním létal i termické soutěže. Tento model jsem také postavil v roce 1952 jako A dvojku ale nemám fotku.

Alois Šild SAM 95-101
Modelklub Rousínov

Jeden z plovákových modelů Boba Scheida při soutěži Cape Cod, těsně po 2. sv. válce.

STRAKA

Modely mají různou historii bohatou i velmi skromnou. Buď byly stavěny v poměrně velkém množství v případě vydání plánu ke skutečné velikosti až už v řadě základní, či speciální. Takové modely se zachovaly nejen v povědomí modelářů kteří je stavěli, s nimi létali, případně i soutěžili, ale i tím, že se jejich plánky (byť v podstatně menší míře) zachovaly.

Jiné je to s modely, které vznikly v nešťastné době, kdy nám nevycházel ani Letecký modelář - v roce 1949 a možnost publikace byla skorem nulová.

To je i kratičkový příběh modelu STRAKA. Abych byl přesný - když jsem model postavil a zalétal se vůbec STRAKA nejmenoval. Jméno ani označení neměl. Vůči mně měl vlastně jejíci život, tohle jméno snad dostal až po nějakém čase, sám nevím, zda to bylo po roce, nebo po dvou. Přesto má ale svoje opodstatnění být řazen mezi historické modely: byl postaven a létal. To že se nezachoval ani v bohaté sportovní historii našeho LMK není vůbec nic divného. Kluci už létali se SLUKAMI, KÁŇATY, dokonce už létal i výkonný větroň LUŇÁK. Tak k čemu tahle malá potvora, která nikam nezapadala. Model vznikl totiž náhodou z potřeby vánočního dárku mému bratranci do Karlových Var, vlastně pro jeho nevlastního syna. Tak jsem model postavil, zalétal a předal. Byl postaven jako jediný svého druhu.

Pokud vás přepadne čas od času snaha udělat alespoň trochu pořádek v modelářských papírech staršího původu, je to, jak sami víte práce bez konce. Stejně to nespálíte, jistě polovina se odloží stranou, „že by se to mohlo někdy ještě hodit“. Takže skorem neubývá. Takhle jsem náhodou přišel na stavební skicu (jak jinak nazvat plánek pro někoho, kdo nepotřebuje nic detailně vykreslovat?), nakreslenou na druhé straně jiného plánu. Chvilí mně trvalo, než mně došlo k čemu že to je. „Plánek“ se zachoval jen proto, že na druhé straně byla kopie gumáka VÁŽKA. Nebyla to ryba ani rak, jen „něco menšího“ a to, jako vánoční dárek rozhodně svůj účel splnilo.

Trup byl postaven ze dvou smrkových bočnic slepených z listů 3x3 a 2x3. Vpředu byly bočnice zalepeny do trojdielné lipové hlavice. Průřez trupu byl až k odtokovce křídla obdélník, odtud se spodní listy bočnic sblížovaly až do trojúhelníkového průřezu na konci trupu. Směrovka ze smrkových listů byla pevně zalepena do konce trupu. Nahoře měla úzké překřížkové sedlo pro připevnění výškovky. Toto T- uspořádání se mně již předtím osvědčilo u věttroné DELFIN v téže roce. Směrovou ovládací klapku model neměl, pouze slabý hliníkový pásek, kterým se seřizoval vlek. Ovládání od startovacího háčku model neměl. Neměl ani determalizátor, ale pokud byste model stavěli, dodělejte si jej. Vyklopení výškovky na 45° pojistíte lankem od kuličky na směrovce.

Křídlo mělo obdélníkový půdorys s lomením do U. Konec křídla byly zakončeny bambusovým obloukem. Hlavní nosník byla zdvojená lišta 3x3, pomocný lišta 2x5. Profil křídla byl tehdy oblíbený MVA 301 v celém rozpětí s upravenými negativy v rozsahu uší. Na trup bylo křídlo upevněno gumou 1x1.

Výškovka byla rovněž obdélníkového půdorysu zakončená bambusovým obloukem. Měla mírné V lomení a jediný nosník. Profil byl od oka, s rovnou spodní stranou asi 8 %.

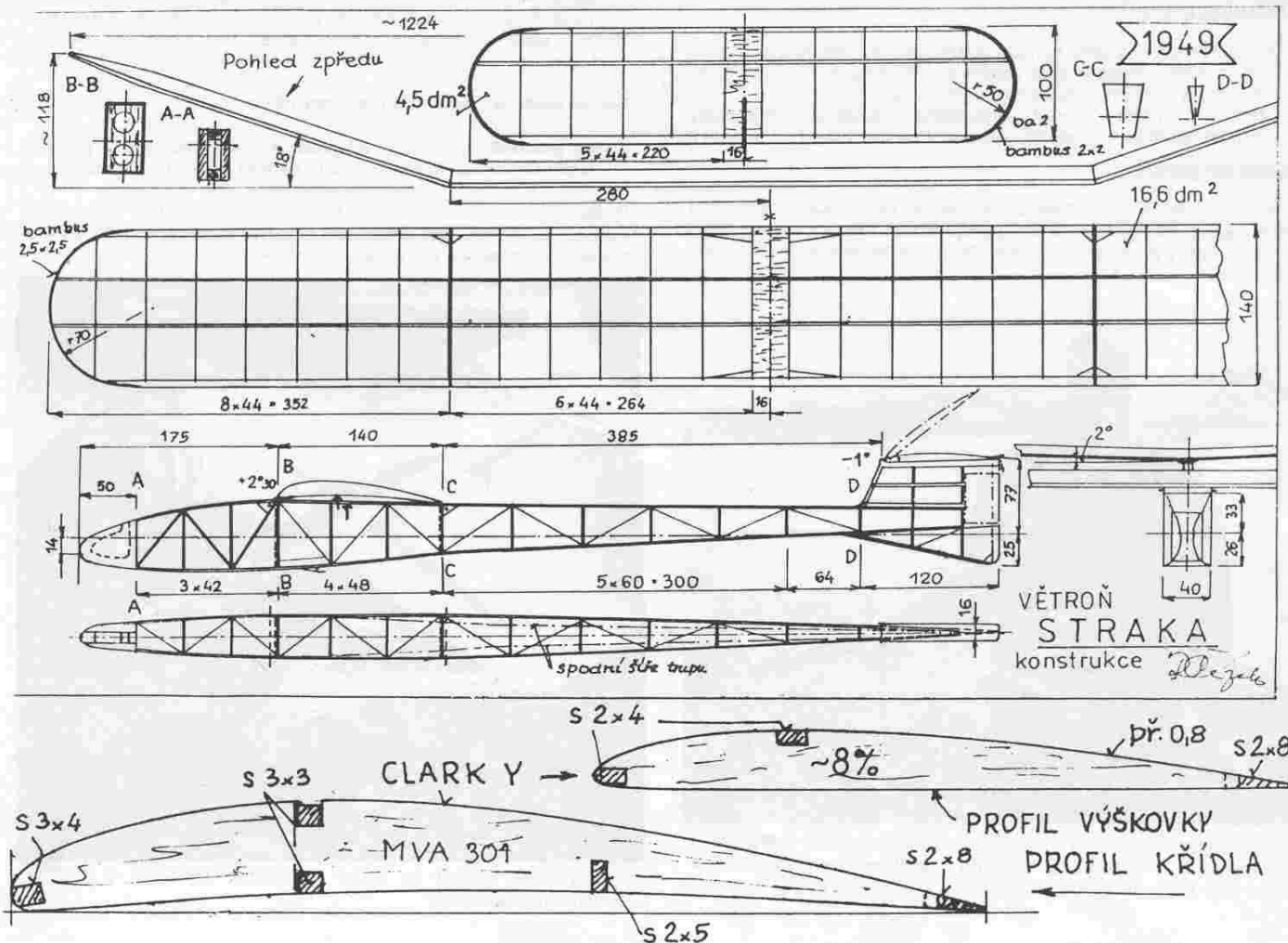
Výkres je už upraven jak s řízenou směrovou klapkou, tak s úpravou pro D/T bez něj ani ránu!

Nemohu říci nic o výkonech modelu. Šňůra snad tehdy při zalétávání nebyla ani 50 m a během 4 zalétávacích letů jsem nic neměřil. Já vím je to chyba, ale stalo se.

Trochu jsem porušil tradici, protože na straně 5 IL vidáte obvykle velmi staré ptáky z dalekých zemí se kterými mně umožňuje seznámit většinou některá „Year Book“ amerického publicisty a mého přítele Franka Zaice z Kalifornie. (prosím nečtěte jeho jméno jako Zajk, Frank má kořeny ve Slovinsku)

Nebojte se, já se k této tradici ještě vrátím, je toho ještě mnoho, co byste měli vidět.

Rad. Čížek

Létejme A-dvojky také s rádiem – proč ne?

Když jsme udělali v č. 47 anketu, jak se kdo dívá na pravidla, dá se to shrnout dost jednoduše: kolik lidí, tolik názorů. Proto se vy skalní příznivci nepozastavujte nad tím, že je to zas něco nového, že je zde někdo, kdo to chce létat.

Když přišly v padesátých letech A2 jako severská kategorie, jako něco nového, my, příznivci velkých větroňů jsme se také netvářili nijak nadšeně. Nakonec se toho chytil FAI, A2 dostaly oficiální pozeňování a bylo hotovo.

Ještě před nedávnem by bylo běžné RC vybavení pro nějakou A2 dost problematickou záležitostí. Dnes už tomu tak není, na trhu jsou opravdu miniaturní a přitom spolehlivé přijímače, serva i zdroje. Zmizel i problém váhový, stejně každá volná A2 sebou tahala hromadu olova. A vyměnit olovo za rádio není zase tak špatný kšeft. Při původním návrhu pravidel se dokonce uvažovalo minimální hmotnost modelu vůbec nepředepisovat. Dnes je tomu ale z výše uvedených důvodů jinak.

A proč vlastně ty RC A2? Vzlétáme dnes navijákem do velkých výšek, do oblastí široké termiky. Navijáková šňura je dimenzována především pro velké a těžší modely. Také ne všude je dost místa k natažení 200m silonu. Naproti tomu létat se 100m vlascem není na prostor tak náročné. Umět dobře pilotovat model je zde rozhodně důležitější, než létat ve velkých výškách. Ve 100 metrech se po vypnutí musí rychleji rozhodnout kam letět. V neposlední řadě jde o takové svátečnější poletování. Nevěříte? Tak si nějakou RCA2 postavte, každý bude vítán. Při ověřování pravidel to loni stejně zachraňovali je 3 pražští modeláři, zato parádně.

Pravidla, která dále předkládáme jsou schválená a platná jako definitivní od 1.1.2000. Pokud v průběhu sezóny budete přesvědčeni, že něco by mělo být jinak, dejte to písemně vědět JUDr. Slapnickovi, předsedovi sportovní komise.

Pravidla Kategorie ARC - A2

Stavební pravidla:

Jde o modely větroňů bývalé kategorie A2 létajících v roce 1954 a dříve. Modely jsou opatřeny RC aparaturou ovládající směrovku a výškovku, nebo jen směrovku. Rozměrově musí model odpovídat předloze. Minimální hmotnost modelu včetně RC vybavení nesmí být nižší než 410 g.

Soutěžní pravidla:

- Modely vzlétají buď přímým vlekem při délce startovací šňury 100 metrů. Povoleno je i vzlet gumiprskem, kde z celkové délky 100m smí být gumy nejvýše 20m. Specifikace gumy není předepsána.

Pan Bernard Levasseur, prezident francouzského SAM 70 s modelem od J. Guilemarda. Moc ho neužil, model po zhotovení právě této fotky za 15 minut uletl.

- Doba letu po vypnutí se měří do maxima 200s. Po dosažení maxima má soutěžící ještě 30s nepenalizovaného času na přistání. Pokud model létá i po tomto čase odečítá se za každou vteřinu letu 1 bod od maxima. Toto platí pouze v rámci pracovního času. Při přelétání pracovního času není nárok na „mrtvý“ čas ani body za přistání.

- Soutěžící má nárok na vykonání 4 soutěžních letů. Výsledek 3 lepších se započítává do výsledného pořadí. Při shodnosti bodů rozhoduje výsledek 4. letu. Pokud není ani pak rozhodnuto, následuje rozlétávání na maximum 4 minuty jedním pokusem při stejném pracovním čase.

- Pracovní čas vyhláší pro soutěžní skupinu startér a činí 7 minut. V rámci pracovního času lze vykonat libovolný počet vzletů.

- Přistává se do dvou soustředných čtverců 30x30 respektive 15x15 metrů s hodnocením 30 bodů za větší a 40 bodů za menší čtverec. Rozhodující je poloha špičky modelu.

Prozatímní pravidla WAKE 07

Stavební pravidla:

Jde o volně létající repliky modelů na gumu typu Wakefield. Týká se to všech modelů tohoto typu, létajících do roku 1954, zmenšených lineárně koeficientem 0,7.

Modely musí být schopné samostatného vzletu ze země (s desky). Lineární zmenšení se týká i vrtule, jejichž forma musí být identická se vzorem (volnoběžná, sklopná). K pohonu lze použít svazek do hmotnosti 10g. Hmotnost modelu není předepsána.

Soutěžní pravidla:

Modely vzlétají v pořadí určeném ředitelem soutěže před zahájením soutěže ze země, nebo s desky. Pořadí vzletů může být i volně, potom musí být ale určen začátek a konec soutěže. Model musí vzlétnout samostatně bez fyzické pomoci soutěžícího.

Počet letů: 4 s letovým maximem 60s

Počet pokusů: na každý let jsou povoleny nejvýše 2 pokusy. První pokus lze opakovat, pokud čas letu nebyl větší než 10s.

Hodnocení: pro konečné hodnocení se sčítají 3 nejlepší výkony ze 4 letů. Při shodnosti výkonů platí výkon 4. letu. V případě rovnosti se leti rozlétnutí na 90s.

Franta Brož vyrobil na vojně cvičného akrobata s invertně umístěným motorem.